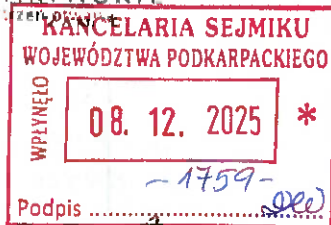
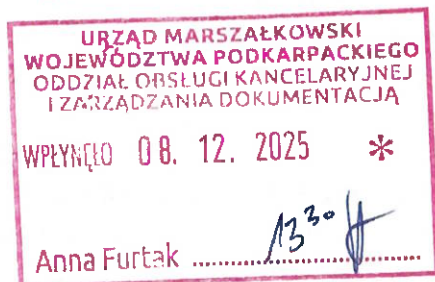


MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO



RP-III.0003.4.2025

Rzeszów, 2025-12-08



Pan
Krzysztof Kłak
Radny Województwa Podkarpackiego

JK/KK
08.12.25
(7)

W odpowiedzi na interpelację Pana Radnego z dnia 21 listopada 2025 r. dotyczącą kwestii wsparcia w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 projektów spółek parafialnych realizujących projekty z zakresu parków energii słonecznej, poniżej przedstawiam stosowne wyjaśnienia.

Na wstępie niniejszej odpowiedzi pragnę uprzejmie zaznaczyć, że w przedstawionym w jej treści opisie stanu sprawy zawarte zostały niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzenia, ponieważ:

1. Nie było „negatywnych opinii organów kontrolnych”,
2. Nieprawdą jest, że UOKiK „wskazał, że spółki powinny zostać potraktowane jako jedno przedsiębiorstwo” dla potrzeb pomocy *de minimis* oraz że „łączna wartość pomocy publicznej nie mogła przekroczyć 200 000 euro”.
3. Nieprawdą jest, że „regulamin konkursu został zmieniony w sposób umożliwiający przyznanie środków.”

Odnosząc się do treści poszczególnych pytań, uprzejmie informuję, co następuje.

1. Czy Marszałek Województwa i członkowie Zarządu byli poinformowani o treści opinii UOKiK i Komisji Europejskiej dotyczącej ograniczenia dopuszczalnej pomocy publicznej do 200 000 euro?
2. Proszę o przedstawienie pełnej treści ww. opinii.

Wymaga sprostowania, że dofinansowanie na rzecz projektów realizowanych przez spółki parafialne nie miało charakteru pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przedmiotowe wsparcie udzielone zostało na podstawie przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (dalej: rozporządzenie 1407/2013). Ograniczenie całkowitej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu do kwoty 200.000 EUR w okresie trzech lat

podatkowych wynika explicite z regulacji art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013¹, tj. powszechnie obowiązującego przepisu prawa i jako takie jest faktem ogólnie znanym.

Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie pojęcia „jednego przedsiębiorstwa” Marszałek Województwa Podkarpackiego zwrócił się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o interpretację przywołanego przepisu w odniesieniu do projektów spółek parafialnych, uzyskując potwierdzenie, że co do zasady „udzielana takiej spółce pomoc *de minimis* nie musi być sumowana z pomocą *de minimis* udzielaną osobom prawnym kościoła katolickiego i innym spółkom parafialnym”. Pełną treść interpretacji UOKiK (kopia pisma z dnia 13 lipca 2017 r., znak: DDO-52-16(6)/17/ES) przekazuję Panu Radnemu w załączeniu.

3. Kto, kiedy i na jakiej podstawie prawnej podjął decyzję o zmianie regulaminu konkursu umożliwiającej przyznanie dotacji mimo wcześniejszych zastrzeżeń?

Uprzejmie informuję, że wbrew zawartej w pytaniu Pana Radnego tezie – regulamin konkursu nr RPPK.03.01.00-IZ.00-18-002/16 nie podlegał zmianom, które miałyby na celu modyfikację lub dookreślenie katalogu podmiotów uprawnionych do ubiegania się o wsparcie ze środków UE.

4. Na jakich podstawach Marszałek Województwa utrzymał decyzję o przyznaniu dofinansowania?
5. Czy przeprowadzono dodatkową analizę prawną po otrzymaniu opinii UOKiK? Jeśli tak, proszę o jej przekazanie.
6. Czy Zarząd Województwa posiadał wiedzę o ryzyku naruszenia dyscypliny finansów publicznych oraz możliwych konsekwencjach w postaci obowiązku zwrotu środków unijnych?

Pragnę uprzejmie zauważyć, że w świetle informacji przedstawionych na wstępie oraz w ad 1) i 2) – niniejsze pytania należy uznać za bezprzedmiotowe.

7. Czy Urząd Marszałkowski otrzymywał sygnały, że spółki parafialne mogły być zarządzane przez podmioty zewnętrzne, a proboszczowie pełnili jedynie funkcję formalną?

Urząd Marszałkowski nie otrzymywał „sygnałów”, lecz dokumenty bezpośrednio od władz samych spółek ustanawiające pełnomocników lub prokurentów. Pełnomocnictwo czy prokura są często spotykane w obrocie gospodarczym i tutaj Urząd nie miał powodów, by takie pełnomocnictwa i prokury kwestionować lub podważać. Ustanowienie pełnomocnictwa czy prokury nie oznacza jednakże, iż „proboszczowie pełnili jedynie funkcję formalną” – władze poszczególnych spółek są zawsze odpowiedzialne za ich działania i zobowiązania majątkowe.

¹ wg stanu prawnego aktualnego na dzień prowadzenia naboru

8. Czy Zarząd Województwa konsultował decyzję z instytucjami nadzorującymi wdrażanie środków UE?

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej, do wyłącznych kompetencji Instytucji Zarządzającej programem (której funkcję dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 – w myśl art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej – pełni Zarząd Województwa Podkarpackiego) należy m.in. wybór projektów do dofinansowania, zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu, zlecanie płatności, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów, nakładanie korekt finansowych czy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi. W tym kontekście pytanie o konsultowanie decyzji z bliżej niesprecyzowanymi „instytucjami nadzorującymi” wdrażanie środków UE należy uznać za niezrozumiałe.

9. Proszę o przekazanie do mojego wglądu pełnej dokumentacji procesu przyznania środków, w tym opinii oraz protokołów zmian regulaminu.

Zgodnie z art. 23 ust. 9 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa treść interpelacji i zapytań oraz udzielonych odpowiedzi podawana jest do publicznej wiadomości poprzez niezwłoczną publikację w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej samorządu województwa oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty. Regulacja ta, w kontekście art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (*Dokumenty i informacje przedstawiane przez wnioskodawców nie podlegają udostępnieniu przez właściwą instytucję w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429)*), wyklucza możliwość udostępnienia Panu, w odpowiedzi na niniejszą interpelację, dokumentacji związanej z naborem, w ramach którego złożone zostały projekty będące przedmiotem Pana zapytań.

Jednocześnie odnosząc się do Pańskiej prośby w zakresie udostępnienia „protokołów zmian regulaminu” pragnę uprzejmie zaznaczyć, że zgodnie z art. 41 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 – regulamin konkursu oraz wszystkie jego zmiany stanowią publicznie dostępną informację i podlegają publikacji na stronie internetowej danego programu. Wszystkie regulaminy konkursów ogłoszonych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (oraz ich zmiany) dostępne są na stronie internetowej pod adresem: <https://rpo.podkarpackie.pl>. Pragnę również uprzejmie poinformować, że uwzględniając obowiązek upublicznienia zmiany regulaminu konkursu, na tę okoliczność nie były sporządzane jakiegokolwiek protokoły.

10. Czy Zarząd Województwa zdawał sobie sprawę z potencjalnych konsekwencji związanych z przyznaniem dotacji pomimo negatywnych opinii kontroli?

Pragnę uprzejmie zauważyć, że w świetle informacji przedstawionych na wstępie oraz w ad 1) i 2) – niniejsze pytanie należy uznać za bezprzedmiotowe.

MARSZAŁK WOJEWÓDZTWA
Władysław Ciołcy

Załącznik:

Pismo UOKiK z dnia 13 lipca 2017 r., znak: DDO-52-16(6)/17/ES.



Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Piotr Pelka
Dyrektor Departamentu
Monitorowania Pomocy Publicznej

DDO-52-16(2)/17/ES

Warszawa, 13 lipca 2017 r.

Pan
Władysław Ortyl
Marszałek Województwa Podkarpackiego
Al. Łukasza Ciepłińskiego 4
35-010 Rzeszów

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 12 czerwca 2017 r. (znak: PI-IV.432.1.366.2016.AC) dotyczące możliwości udzielenia pomocy de minimis na realizację instalacji OZE spółkom parafialnym założonym przez parafie z terenu województwa podkarpackiego, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

W związku z ubieganiem się o pomoc de minimis przez spółki parafialne, Pan Marszałek wnosi o wydanie opinii, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej). W tym kontekście należy zauważyć, że opiniowaniu w trybie art. 12 ustawy o pomocy publicznej nie podlegają ani programy pomocowe przewidujące udzielanie pomocy de minimis, ani projekty indywidualnej pomocy de minimis. Także zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o pomocy publicznej zgłoszeniu podlegają jedynie projekty programów pomocowych przewidujących udzielanie pomocy de minimis, a nie pomoc indywidualna. Niezależnie od tego poniżej przedstawiam odpowiedzi na pytania postawione w piśmie Pana Marszałka.

Wyjaśnienia dotyczące pomocy de minimis o którą ubiegają się spółki parafialne zostały już przedstawione w piśmie UOKiK z dnia 4 kwietnia 2017 r. (znak: DDO-52-16(2)/17/AKo). Zgodnie z tymi wyjaśnieniami, spółki parafialne nie mogą być uznane za przedsiębiorstwa należące do sektora MŚP i nie wymaga to weryfikacji ich powiązań z innymi podmiotami na podstawie Załącznika 1 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 uznającego niektóre kategorie pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu².

Natomiast w przypadku weryfikacji powiązań zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis³ należy mieć przede wszystkim na względzie, że powiązania te dotyczą jedynie przedsiębiorstw, a więc podmiotów oferujących towary i usługi na rynku. W przypadku spółek parafialnych nie ma wątpliwości, że są one podmiotami powoływanymi w celu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej. Z kolei w przypadku samych parafii i pozostałych osób prawnych kościoła katolickiego, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej⁴, należy dokonać indywidualnej oceny w tym zakresie⁵ wykorzystując przesłanki

¹ Dz. U. 2004 nr 123 poz. 1291 ze zm.

² Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014 r., dalej: rozporządzenie 651/2014.

³ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., dalej: rozporządzenie 1407/2013.

⁴ Dz. U. 1989 nr 29 poz. 154 ze zm.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU MONITOROWANIA POMOCY PUBLICZNEJ
Radosław Tomków

określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013. Przy czym nie ma wątpliwości, że każdą ze spółek parafialnych łączy z parafią, która powołała tą spółkę, relacja o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1407/2013.

Jeśli zatem parafia będąca większościovym udziałowcem spółki parafialnej nie prowadzi działalności gospodarczej, to samej spółki nie należy uznawać za część „jednego przedsiębiorstwa”, na które składają się osoby prawne kościoła katolickiego w Polsce prowadzące działalność gospodarczą i powiązane z nimi inne spółki. Tym samym udzielana takiej spółce pomoc de minimis nie musi być sumowana z pomocą de minimis udzielaną osobom prawnym kościoła katolickiego i innym spółkom parafialnym. Co do oceny posiadania udziałów w spółkach przez parafie i pełnienia przez proboszczów funkcji prezesów ich zarządów pragnę wyjaśnić, że podmiot który posiada udziały w spółce, nie powinien być automatycznie z tego względu uznawany za przedsiębiorstwo na potrzeby stosowania przepisów o pomocy publicznej⁵, a art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013, nie uwzględnia konieczności weryfikacji powiązań występujących za pośrednictwem osób fizycznych.

W odniesieniu do przedsiębiorstwa Sieć Parków Energii Społecznej Sp. z o.o. należy stwierdzić, że z żadną ze spółek parafialnych nie łączy go relacja, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013, a zatem posiada ono odrębny od tych spółek limit pomocy de minimis. Podobnie lokowanie instalacji OZE wielu spółek parafialnych w jednym miejscu nie wpływa na ocenę powiązań między nimi w kontekście art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013.

W swoim piśmie Pan Marszałek rozważa także kwestię możliwości udzielania na realizację opisanych powyżej projektów pomocy, o której mowa w art. 41 rozporządzenia 651/2014. Odnosząc się do tych rozważań pragnę poinformować, że udzielenie tej pomocy jest możliwe, niezależnie od uznania wnioskujących o pomoc spółek parafialnych za powiązane w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1407/2013.

13/07/2014
E. Szwed

DYREKTORZEM,
Departamentu Monitorowania Promocy Publicznej

Piotr Polak

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
ZASTĘPCY WICEPREZYSTORA
Rzeszów, dnia 13.07.2014 r.
Program Operacyjny
podpis
Radosław Tomków

⁵ Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. 2005 r. Nr 231, poz. 1965 ze zm.) osoby prawne kościoła katolickiego mogą prowadzić działalność gospodarczą.

⁶ Por. pkt 16 Zawiadomienia Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz. Urz. UE C 262, 19.07.2016 r.